

MAHARADŽI U KONFERENCIJSKOJ DVORANI

ITALIJANSKOG PARLAMENTA U RIMU

Predstavljajući Maharadžija članovima Italijanskog parlamenta, Emilio Kolombo bivši predsjednik Evropskog parlamenta i bivši premijer italijanske vlade, izjavio je da Maharadži vidi mir kao stanje duha, kao seme koje treba da proklija, razvije se i donese plod u srcu svakog čoveka. Kolombo je rekao da Maharadžijeve reči navode na duboko razmišljanje i da zaslužuju da se čuju, jer su poziv da se istraže i izraze vrednosti koje obitavaju u nama, dragocenosti, koje su često ignorisane i zapostavljene.

Mnogo Vam hvala, Predsedniče Kolombo. Ovde smo, kao što je on spomenuo, da čujemo nešto o miru. Dopustite mi da napravim mali uvod: zbog čega u svetu u kome se toliko toga dešava - toliko stvari, toliko ideja, toliko pronalazaka, toliko tehnologije - ja govorim o miru? Ne kao jednoj od mogućnosti u životu, ne o nečemu što bi bilo lepo imati, već kao o osnovnoj stvari koja nam je svima potrebna. Osnovnoj. Svaki dan kada se probudimo. Svaki dan u kome živimo. A kada kažem "mi", govorim u stvari, o svakom od nas. Svakom od nas, bez ograničenja. Često, za vreme leta avionom, čisto šale radi najavim: "Tamo dole je granica između dve zemlje." I začudo, ljudi počnu da gledaju. Mi počnemo da verujemo u mnoge stvari. Počnemo da verujemo u razlike. Svet nas uči razlikama i mi verujemo u te razlike. "Ti si iz ove zemlje, ti si iz one zemlje; ti govoriš ovim jezikom, ti govoriš onim jezikom; ti voliš ovo, ti voliš ono." Ali zaboravljamo da je suštinska stvar koja nas pokreće potpuno ista. Zaboravljamo da, mada govorimo nekim jezikom, ono što kažemo je potpuno isto. Kada neko kaže: "Žedan sam", to se može reći na mnogim jezicima. Značenje je potpuno isto: žedan sam.

Da li nam je mir tako stran? I da li treba da nam bude tako stran? Želja za mirom je tako suštinska za svakog od nas. Nije problem mir. Već da li osećamo žeđ za mirom, ili ne? Problem nije blago. Već da li je ono otkriveno? Jer kada osoba prepozna žeđ za mirom u svom životu, ono što će se desiti je veoma očigledno. Ta osoba će tražiti vodu. Odgovor će potražiti unutar sebe. Ja vidim etikete i vidim ih na hiljade u ovom svetu, i ne znam zašto se tu nalaze. Mnoge etikete u ovom svetu su postavljene daleko pre mog rođenja. Znam da ljudi veruju u te etikete i da ih niko ne dovodi u pitanje. A kada ljudi kažu da je definicija mira odsustvo rata, svi kažu: "To je tačno." Postoji rat koji besni unutar ljudskog bića, koji je daleko suroviji, daleko suroviji od bilo kog rata. A taj rat koji besni unutar ljudskog bića nastavlja se i posle primirja. A to je pojava, kao što je predsednik rekao, koja se odslikava u obliku ratova. Uviđamo neravnotežu, ali ne prepoznavamo šta je prouzrokuje. Stoga je naše rešenje da damo toj osobi štake da ne bi pala. Mi uopšte i ne pokušavamo da rešimo pitanje zašto ta osoba nema ravnotežu? Ja moram prepoznati ono što mi je potrebno u životu, ono što mi je potrebno u ovom postojanju. Ako želim mir u životu, moram to prepoznati. Moram reći: "Da, osećam žeđ." Moram samom sebi reći, samom sebi, najjednostavnijim rečima. Mogu upotrebiti pomodne reči da impresioniram druge, ali ne mogu upotrebiti pomodne reči da impresioniram sebe. Ako želim da impresioniram sebe, moram koristiti istinu. Možda je istina za svet zastrašujuća reč, ali istina je ono što ovo srce želi da čuje. Da, ta žeđ treba da bude ugašena. To je ono što ovo srce želi da čuje. Mir je mir, ma kako ga shvatali.

Šta ja nudim ljudima? Prva stvar je da to treba da prepoznate. Drugo, ovim očima možemo videti svet. Ovim očima možemo videti oči bilo koga drugog, ali ako želimo da vidimo sopstvene oči, potrebno nam je ogledalo. Ogledalo koje bi nam odrazilo ono što želimo da vidimo. I meni je potrebno ogledalo ako želim da vidim žeđ koju osećam. I meni je potrebno ogledalo ako želim videti lepotu koju nosim. Ne da se plašim. Ne da sumnjam. Već treba da sačuvam strast prema jasnoći. Da sačuvam strast prema ljubavi. Da sačuvam strast prema miru. Da sačuvam strast prema istini. Da sačuvam strast. Poznata mi je strast prema drugim stvarima u ovom svetu, ali šta znam o strasti za životom?

Svet se pojavi, navali na mene i kaže: "Trebalo bi da budeš ovakav; trebalo bi da budeš onakav." Ali ko mi uopšte kaže: "Znaš šta? Živ si. Postojiš." Da li je to suviše jednostavno? Jer kada budilnik zazvoni ujutru krenu ideje: "Moram da uradim ovo, moram ono..." I znam da svi ovde prisutni tako razmišljaju: "Šta sam planirao za danas?" Prva stvar u tom planu trebalo bi da bude: "Bože, ja sam živ. Mogu li biti zahvalan za to što sam živ?"

Mnogi ljudi kažu: "Kako možeš..." Meni je čudno što mnogi ljudi postavljaju to pitanje: "Kako u ovom svetu možeš biti zahvalan što si živ pored toliko mnogo problema?" A ja im kažem: "Kada ste se rodili i udahnuli prvi dah, koliko ste problema imali? Koliko? Nijedan." Udahnuli ste dah i bili ste živi. I udahnuli ste sledeći i bili ste živi, i sledeći... I svaki dan je bilo tako. A ipak zaboravljamo ono što je važno. Pa, zar stepenice koje vode ka tom miru, i putovanje koje vodi ka tom miru, ne započinje iskrenim prepoznavanjem tih jednostavnih stvari koje stalno zaboravljamo. Najjednostavnijih stvari. Zahvalnost za život. Zahvalnost za ovo postojanje. Zahvalnost. Zahvalnost što postojim. Zašto ovo govorim? Zašto je ovo važno? Zato što je to jedini način kako možeš održati ravnotežu. Jer u ovom trenutku, ovaj život nije izbalansiran. Upravo sada na jednoj strani je jednostavan dah, a na drugoj strani su nesrazmerni problemi. To izgleda ovako: ovako vaga stoji. Treba da počneš odavde, a ne ovako. A kada postoji to prepoznavanje, kada postoji ta zahvalnost, kada postoji to razumevanje, onda osoba počne da vidi stvari svedene na pravu meru. Ne nesrazmerne. Srazmerne. A kada stvari vidim svedene na pravu meru, tada mi taj mir postane važan, tog dana istinski počinjem tragati za mirom. Pre toga...

To je kao da idem na neku zabavu na kojoj ne želim da budem. I govorim: "Zdravo; zdravo; zdravo; zdravo. Hvala što ste me pozvali. Do viđenja." Da li je ovaj život zabava na kojoj ne želim da budem? "Zdravo, zdravo, zdravo. Hvala. Do viđenja." Mislim, on mora da znači nešto. Taj mir mora da znači nešto. Ideali. Toliko toga je prepušteno vladama: "Vlade će nam doneti mir, vlade će nam doneti mir", a mir je unutar svakog pojedinca. U ovom svetu - pogledaj oko sebe. Nezadovoljstvo koje vidiš spolja suprotstavljeno je neverovatnom zadovoljstvu unutra. Siromaštvo koje vidiš spolja suprotstavljeno je neverovatnom bogatstvu unutra. Neverovatna sumnja koju vidiš suprotstavljena je neverovatnoj jasnoći unutra.

A ja nisam jedini koji ovo kaže. Sokrat je davno rekao: "Upoznaj samog sebe." Sebe. U ovom svetu, u životu, više smo zainteresovani da upoznamo druge. U životu smo bili predstavljeni drugima, ali niko nas nije predstavio samima sebi. To nikada nije iskrslo u razgovoru. Dopusti mi da te predstavim tebi. Ne. "Upoznaj ovu osobu, upoznaj ovu osobu..." Po meni, onog dana kada svi mi - ne kao zajednica nego svako pojedinačno, počnemo da prepoznajemo da je mir u nama, to će biti dan kada će stvari početi da se menjaju. Dan kada to zaista postane istina za nas, a ne samo dopadljiva izjava, nešto za razgovor, nešto za pamćenje, tada možemo početi da osećamo promenu, jer možemo početi da uviđamo promenu u našem sopstvenom životu. Našem vlastitom životu. Onda je to dan kada mogu početi da prepoznajem tu jednostavnost. Šta sam video u svetu? Da li sam video jednostavnost? Ili složenost? Gde god da idem, šta prepoznajem? Prepoznajem složenost, a treba da vidim jednostavnost. Jednostavnost mog postojanja, jednostavnost življenja, jednostavnost ovog mira unutar mene. Po pravilu, kada ljudi dođu do ove tačke, kažu:

"U redu, sve ovo zvuči stvarno dobro. Slažem se. Skoro potpuno. A sad, kako da dođem do mira?" Jer, kad god smo u životu poželeti da kupimo kravatu: "Treba mi nova kravata", odemo u prodavnicu, razgledamo kravate, odaberemo onu koju želimo, platimo i idemo kući. Želim odelo, idemo u prodavnicu, pogledamo, izaberemo odelo, kupimo, idemo kući. Kako ćeš doći do nečega što već imaš? To je problem. Kako ćeš doći do nečega što već imaš? Ne možeš otići u prodavnicu da to kupiš. Nijednom kreditnom karticom to ne možeš platiti, jer to već imaš. Postoji samo jedan način. Ako želiš da dođeš do nečega što već imaš, moraš to pronaći. A mir već imaš u sebi, i treba da ga otkriješ.

Sa čim to počinje? Počinje sa prihvatanjem. Sa čim to počinje? Počinje sa razumevanjem. A gde se završava? Nadajmo se da se završava gašenjem žedi koja je otkrivena. Žedi koja je u tebi. A kakve žedi? One žedi za koju se i voda nalazi u tebi. Celovitost o kojoj govorim je tako neverovatna, da je to za većinu ljudi: ja nikada ranije nisam

čuo za tako nešto. Možda nisi. Ali oba elementa - žed je u tebi i voda koja će ugasiti žed je u tebi. Radost je u tebi i želja za radošću je u tebi. I upravo kroz prizmu jednostavnosti možemo uopšte početi da shvatamo šta je ovo. Kroz život, prihvatanjem tog života, možemo početi da shvatamo šta je ovo. Jednostavnost, jednostavnost.

A ono što tražiš je unutar tebe. Nema ničega da se kupi. Ničega da se osvoji, već da se prihvati. Veoma, veoma sam zahvalan što sam danas pozvan ovde da vam se obratim. Zaista se nadam da ćete, ma šta da se dešava u vašem životu, pronaći taj mir u sebi. Zato što je on tu, i zato što je ta žed za njim tu. A ja to posmatram na vrlo jednostavan način. Obišao sam svet, video sam narode ovog sveta. I znam da mnogi ljudi vide mnogo različitih stvari. Ja vidim nešto vrlo jednostavno. Vidim ljude i vidim osmeh koji kaže: "Želim da se smejem." I želim da se smejem - ne zato što je nešto smešno; želim da se smejem zato što sam ispunjen. Svako ljudsko biće na licu ove zemlje ima pravo da bude ispunjeno. Da bude ispunjeno. Na najistinitiji i najiskreniji način.

Zahvaljujem se svima što ste me saslušali, a Predsedniku Kolombu se zahvaljujem što me je pozvao i pružio mi ovu priliku da vam se obratim. Mnogo vam hvala.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU

TEL. SEKRETARICA BROJ - 064-704015221